

Leo Trotskij: Till Spartakistförbundet i Tyskland och kommunistpartiet i det tyska Österrike

[Ur Pravda, nr 4, 5 januari 1919. Här översatt från marxists.org. Översättning från engelska, Göran Källqvist.]

Kära kamrater!

Vi följer med allra största glädje er kamp och era aktioner under den revolutionära socialismens fana. Saken är den att ni kämpar under ovanligt svåra förhållanden.

Den engelsk-fransk-amerikanska imperialismens barbariska intervention, som till och med skickar färgade arméer mot den flammande världsrevolutionen; regeringssocialisternas förrädiska politik, som under den socialistiska republikens banér för en politik för att trygga den kapitalistiska "samhällsordningen" och den heliga privategendomens okränkbarhet; den snabba mobiliseringen av de kontrarevolutionära krafterna med direkt stöd från den officiella socialdemokratin; hjälpen från de förmodat "vänster" och "oberoende" grupperna, som i själva verket förhindrar att den socialistiska revolutionens krafter släpps lösa, och som genom sitt deltagande i regeringen stöder den brottsliga gula socialdemokratin – allt detta skapar en utomordentligt svår situation för vår gemensamma sak.

Men vi inte bara tror utan *vet* att det tyska och österrikiska proletariatet måste kasta av sig de fjättrar som borgarklassen, via sina socialdemokratiska ombud, håller dem i.

Det tyska och österrikiska proletariatet kommer snart att se att den omtalade demokratiska republiken och nationalförsamlingen i själva verket bara är en damm för att hålla tillbaka den revolutionära vågen.

Det tyska och österrikiska proletariatet kommer också att tvingas inse, att den enda lösningen är deras egen styrka, som skoningslöst kommer att slå ner borgarklassens motstånd. Och deras styrka kommer inte att grunda sig på ord utan på handling, på den mäktiga hävarm som det socialistiska återuppbyggnadsarbetet av samhället utgör.

Idag ligger den verkliga makten både i Tyskland och i Österrike i händerna på monarkins gamla ämbetsmän. Herrarna Ebert och Renners, som under hela sina liv har utfodrats med en respektfull vördnad inför polisen som den borgerliga statsmaktens representanter, har lämnat den gamla apparaten helt intakt, en apparat som under lång tid har byggts upp som ett vapen för kamp mot folkets massor.

Borgarklassens verkliga makt upprätthålls med de "socialistiska" marionetternas välsignelse, och den måste ersättas, och kommer oundvikligen att ersättas, av proletariatets verkliga makt, av dess stålartade *revolutionära diktatur*, och det oaktat och trots socialförrädarna, som vid de tyska sovjeternas första kongress överlämnade makten till borgarklassen.

Den ryska arbetarklassen har gått igenom en period av kompromisser med borgarklassen, angrepp från kontrarevolutionen och delvisa nederlag, och har genom sina erfarenheter övertygats att det under dessa dagar av den största samhällskamp som världshistorien någonsin har upplevt bara finns två möjligheter: antingen ett fanatiskt och ohämmat blodigt barbari under *generalernas diktatur* som är ute efter att rädda den kapitalistiska världen, eller *arbetarnas diktatur* som bygger en ny värld på ruinerna av de länder som har ödelagts av kriget.

Och proletariatets parti, vårt parti, som vid revolutionens början betraktades som "ett gäng galningar" och som nu under mer än ett år med fast hand har behållit statsmakten, ser med speciell glädje att det både i Tyskland och Österrike växer fram vänskapliga partier som rör sig mot vårt

gemensamma mål, socialismen, längs vår gemensamma väg, genom *arbetarklassens diktatur*.

Borgarklassens fall och proletariatets seger är lika oundvikliga. *Er* seger är oundviklig, kamrater! Vi tror och vi vet att vi kämpar tillsammans med er för att vi på det kapitalistiska röveriets ruiner ska bygga en ny värld av verkligt mänskligt brödraskap och alla folks solidaritet.

- Länge leve världsrevolutionen!
- Länge leve proletariatets diktatur!
- Länge leve den internationella socialistiska republiken!
- Länge leve kommunismen!

På anvisning från det Ryska kommunistpartiets (bolsjevikernas) centralkommitté, V Lenin, L Trotskij, Ja Sverdlov, J Stalin, N Bucharin.